

новку завдань, що спонукають учнів до словесної творчості й водночас орієнтують на розв'язання граматичних завдань. На матеріалі тексту формуються такі вміння: аналізувати текст, виражальні можливості синтаксичних одиниць, пояснювати роль їх у комунікативній організації висловлювання, усвідомлено й доцільно використовувати мовні одиниці в різних мовленнєвих ситуаціях відповідно до комунікативної мети.

Ефективному вивченню синтаксису й пунктуації у 8–9 класах сприятимуть *методи* інтерактивного навчання: *метод проєктів, розігрування ролей (роль письменника, редактора, експертського, учителя тощо), кейс-метод (ситуаційний), складання портфоліо, метод наслідування, метод морального вибору.*

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ 8–9 КЛАСІВ

Л. В. Галаєвська

Одним із завдань навчання української мови учнів загальноосвітньої школи є формування діалогічних умінь.

Чинна програма передбачає такі види роботи, спрямовані на розвиток діалогічного мовлення учнів 5–7 класів:

- складання та розігрування діалогів певного обсягу, відповідно до запропонованої ситуації спілкування, зразку, за поданим початком, малюнками;

- складання та розігрування діалогів відповідно до запропонованої ситуації, серії малюнків, запитань, досягаючи комунікативної мети;

- складання діалогу за зразком, поданим початком або закінченням, діалоги до монологічних текстів, доповнення відсутніх реплік у поданому діалозі;

- створення діалогів етикетного характеру;

- створення діалогу дискусійного характеру.

У процесі навчання української мови у 8–9 класах робота має ускладнюватися. До згаданих вище видів роботи автори додають ще такі:

- складання діалогу на основі радіо- чи телепередач, дібраних запитань за текстом, як обмін думками, повідомлення,

відповідно до створеної в класі ситуації спілкування, пов'язаної із життєвим досвідом учнів;

- складання діалогу відповідно до запропонованої ситуації (офіційна та неофіційна розмова, діалог-домовленість), обговорення самостійно обраної теми, розігрування діалогу.

Однак, як свідчать наші дослідження, визначальними й важливими для системного та цілеспрямованого підходу є:

- використання засобів невербального спілкування;
- удосконалення звуковимови учнів і підвищення їх мовної культури;

- збагачення, уточнення й активізація словникового запасу школярів;

- уміння вживати слова у властивому для них значенні, користуватися виражальними засобами мови залежно від ситуації і мети висловлювання;

- послідовне та логічне викладання думки;

- удосконалення граматичного ладу мовлення учнів;

- оволодіння нормами українського літературного мовлення;

- засвоєння найважливіших правил мовленнєвого етикету;

- використання мовленнєвих жанрів тощо.

Таким чином, використання зазначених аспектів роботи сприятиме ефективному розвитку діалогічного мовлення на уроках української мови в учнів 8–9 класів.

ОСОБЛИВОСТІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

М. Е. Ніщенко, аспірант

Необхідність формування ключових освітніх компетенцій на уроках української мови в основній школі є відповіддю на проблему, що виникла внаслідок протиріччя між необхідністю забезпечити сучасну якість освіти і неможливістю вирішити це завдання традиційним шляхом за рахунок подальшого збільшення обсягу інформації. У навчанні української мови доцільно зосередитися не лише на поінформо-